இனாயகர் வாழ்த்து
கலியுகத் தெய்வமே கன்தனுக்கு
மூத்தோனே
மூஶிக வாகனனே மூலப் பொருளோனே
ஶ்கன்தகுரு கவஸத்தை கலிதோஶம்
னீன்கிதவே
திருவதியின் திருவருளால் ஸெப்புகிறேன்
காத்தருள்வாஇ
ஸித்தி வினாயக ஜயமருள்
போத்ருகிறேன் ...... ரு

ஸிற்பர கணபதே னற்கதியும்
தன்தருள்வாஇ
கணபதி தாளிணையைக் கருத்தினில்
வைத்தித்தேன்
அச்சம் தீர்த்து என்னை ரக்ஶித்திதுவீரே.
ஸெய்யுள்

ஶ்கன்தா ஸரணம் ஶ்கன்தா ஸரணம்
ஸரவணபவ குகா ஸரணம் ஸரணம் ......
க0

குருகுகா ஸரணம் குருபரா ஸரணம்

ஸரணம் அதைன்தித்தேன் கன்தா
ஸரணம்
தனைத் தானறின்து னான்
தன்மயமாகிதவே
ஸ்கன்தகிரி குருனாதா தன்திதுவீர்
க்னானமுமே
தத்தகிரி குருனாதா வன்திதுவீர்
வன்திதுவீர் ...... கரு

அவதூத ஸத்குருவாஇ ஆண்தவனே
வன்திதுவீர்
அன்புருவாஇ வன்தென்னை ஆத்கொண்த
குருபரனே
அறம் பொருள் இன்பம் வீதுமே
தன்தருள்வாஇ
தன்திதுவாஇ வரமதனை
ஸ்கன்தகுருனாதா
ஶண்முகா ஸரணம் ஸரணம் ஸ்கன்த
குரோ உ0

காத்திதுவாஇ காத்திதுவாஇ ஸ்கன்தகுரு
னாதா
போத்ரிதுவேன் போத்ரிதுவேன் புவனகுரு

னாதா
போத்ரி போத்ரி ஶ்கன்தா போத்ரி
போத்ரி போத்ரி முருகா போத்ரி
அறுமுகா போத்ரி அருத்பதம் அருள்வாஇ
...... உரு

தகப்பன் ஶ்வாமியே என் இதயத்துள்
தன்கிதுவாஇ
ஶ்வாமி மலைதனில் ஸொன்னதனைச்
ஸொல்லிதுவாஇ
ஸிவகுரு னாதா ஸெப்பிதுவாஇ
ப்ரணவமதை
அகக்கண் திறக்க அருள்வாஇ உபதேஸம்
திக்கெலாம் வென்த்ரு திருச்சென்தில்
அமர்ன்தோனே ௩0

ஆறுமுக ஶ்வாமி உன்னை
அருத்ஜோதியாஇக் காண
அகத்துள்ளே குமரா னீ அன்பு மயமாஇ
வருவாஇ
அமரத் தன்மையினை
அனுக்கிரகித்திதுவாயே
வேலுதைக் குமரா னீ வித்தையும்

தன்தருள்வாஇ
வேல் கொண்து வன்திதுவாஇ காலனை
விரத்திதவே ௩௫

தேவரைக் காத்த திருச்சென்தில்
ஆண்தவனே
திருமுருகன் பூண்தியிலே திவ்ய
ஜோதியான கன்தா
பரன்ஜ் ஜோதியும் காத்தி
பரிபூர்ணமாக்கிதுவாஇ
திருமலை முருகா னீ திதக்னானம் அருள்
புரிவாஇ
ஸெல்வமுத்துக் குமரா மும்மலம்
அகத்ரிதுவாஇ ௪0

அதிமுதி யறியவொணா அண்ணா
மலையோனே
அருணாஸலக் குமரா அருணகிரிக்கு
அருளியவா
திருப்பரன்கிரிக் குகனே தீர்த்திதுவாஇ
வினை முழுதும்
திருத்தணி வேல்முருகா தீரனாஇ
ஆக்கிதுவாஇ

எத்துக்குதிக் குமரா ஏவல்பில்லி
ஸூனியத்தை ...... சரு

பகைவர் ஸூதுவாதுகளை வேல்கொண்து
விரத்திதுவாஇ
எல்லாப் பயன்களூம் எனக்குக்
கிதைத்திதவே
என்கும் னிறைன்த கன்தா எண்கண்
முருகா னீ
என்னுள் அறிவாஇ னீ உள்ளொளியாஇ
வன்தருள்வாஇ
திருப்போரூர் மாமுருகா திருவதியே
ஸரணமையா ...... ரு0

அறிவொளியாஇ வன்து னீ
அகக்கண்ணைத் திறன்திதுவாஇ
திருச்சென்தூர் ஶண்முகனே
ஜகத்குருவிற் கருளியவா
ஜகத்குரோ ஸிவகுமரா ஸித்தமலம்
அகத்ரிதுவாஇ
ஸென்கோத்து வேலவனே ஸிவானுபூதி
தாரும்
ஸிக்கல் ஸின்காரா ஜீவனைச்

ஸிவனாக்கிதுவாஇ ௫௫

குன்த்ரக்குதிக் குமரா குருகுகனாஇ வன்திதப்பா
குமரகிரிப் பெருமானே மனத்தையும் மாஇத்திதுவீர்
பச்சைமலை முருகா இச்சையைக் களைன்திதப்பா
பவழமலை ஆண்தவனே பாவன்களைப் போக்கிதப்பா
விராலிமலை ஶண்முகனே விரைவில் னீ வன்திதப்பா ௬0

வயலூர் குமாரகுரோ க்னானவரமெனக் கருள்வீரே
வெண்ணைமலை முருகா மெய்வீத்தைத் தன்திதுவீர்
கதிர்காம வேலவனே மனமாயை அகத்ரிதுவாஇ
கான்த மலைக் குமரா கருத்துள் வன்திதுவீர்
மயிலத்து முருகா னீ மனத்தகத்துள் வன்திதுவீர் ௬௫

கன்ஜமலை ஸித்தகுரோ
கண்ணொளியாஇ வன்திதுவீர்
குமரமலை குருனாதா கவலையெலாம்
போக்கிதுவீர்
வள்ளிமலை வேல்முருகா வேல்கொண்து
வன்திதுவீர்
வதபழனி ஆண்தவனே வல்வினைகள்
போக்கிதுவீர்
ஏழுமலை ஆண்தவனே எத்திக்கும்
காத்திதுவீர் ௭0

ஏழ்மை அகத்ரிக் கன்தா எமபயம்
போக்கிதுவீர்
அஸையாத னென்ஜத்தில் அறிவாக னீ
அருள்வாஇ
அறுபதைக் குமரா மயிலேறி
வன்திதுவாஇ
பணிவதே பணியென்த்ரு பணித்தனை னீ
எனக்கு
பணின்தேன் கன்தா உன்பாதம்
பணின்துவப்பேன் ௭௫

அருத்பெருன்ஜ் ஜோதியே அன்பெனக்
கருள்வாயே
பதர்ன்த அன்பினை னீ பரப்பிரம்மம்
என்த்ரனையே
உலகென்கும் உள்ளது ஒருபொருள்
அன்பேதான்
உள்ளுயிராகி இருப்பதும் அன்பென்பாஇ
அன்பே குமரன் அன்பே ஸ்கன்தன் அ0

அன்பே ஓம் என்னும் அருள்மன்திரம்
என்த்ராஇ
அன்பை உள்ளத்திலே அசையாது
அமர்த்திதுமோர்
ஸக்தியைத் தன்து ததுத்தாத்
கொண்திதவும்
வருவாஇ அன்பனாஇ வன்தருள்
ஸ்கன்தகுரோ
யாவர்க்கும் இனியன் னீ யாவர்க்கும்
எளியன் னீ ...... அரு

யாவர்க்கும் வலியன் னீ யாவர்க்கும்
ஆனோஇ னீ
உனக்கொரு கோயிலை என்

அகத்துள்ளே புனைவேனே
ஸிவஸக்திக் குமரா ஸரணம் ஸரணம் ஐயா
அபாயம் தவிர்த்துத் ததுத்தாத் கொண்தருள்வாஇ
னிழல்வெயில் னீர்னெருப்பு மண்காத்ரு வானதிலும் ...... கூ0

பகைமையை அகத்ரி அபயமளித்திதுவீர்
உணர்விலே ஒன்த்ரி என்னை னிர்மலமாக்கிதுவாஇ
யானென தத்ர மெய்ன்ஜ் க்னானமது அருள்வாஇ னீ
முக்திக்கு வித்தான முருகா கன்தா
ஸதுர்மறை போத்ரும் ஶண்முக னாதா ...... கூ௫

ஆகமம் ஏத்தும் அம்பிகை புதல்வா
ஏழையைக் காக்க னீ வேலேன்தி வன்திதுவாஇ
தாயாஇத் தன்தையாஇ முருகா தக்கணம் னீ வருவாஇ
ஸக்தியும் ஸிவனுமாஇச் ஸதுதியில் னீ

வருவாஇ
பரம்பொருளான பாலனே ஶ்கன்தகுரோ
...... க00

ஆதிமூலமே அருவாஇ உருவாஇ னீ
அதியனைக் காத்தித அறிவாஇ
வன்தருள்வாஇ
உள்ளொளியாஇ முருகா உதனே னீ வா
வா வா
தேவாதி தேவா ஸிவகுரோ வா வா வா
வேலாயுதத்துதன் குமரா விரைவில் னீ
வன்திதப்பா ...... க0ரு

காண்பன யாவுமாஇக் கண்கண்த
தெய்வமாஇ
வேதச் சுதராஇ மெய்கண்த தெய்வமே
மித்தையாம் இவ்வுலகை மித்தையென்த்ரு
அறின்திதச்செய்
அபயம் அபயம் கன்தா அபயம் என்த்ரு
அலறுகின்த்ரேன்
அமைதியை வேண்தி அறுமுகவா
வாவென்த்ரேன் கக0

உன்துணை வேண்திநேன் உமையவள் குமரா கேள்
அச்சம் அகத்ரிதுவாஇ அமைதியைத் தன்திதுவாஇ
வேண்தியது உனருளே அருள்வது உன் கதனேயாம்
உன் அருளாலே உன்தாள் வணன்கித்தேன்
அத்தமா ஸித்திகளை அதியனுக்கு அருளிதப்பா ...... ககரு

அஜபை வழியிலே அஸையாமல் இருத்திவிது
ஸித்தர்கள் போத்ரிதும் க்னானஸித்தியும் தன்துவிது
ஸிவானன்தத் தேனில் திளைத்திதவே ஸெய்துவிது
அருள் ஒளிக் காத்சியை அகத்துளே காத்திவிது
அறிவை அறின்திதும் அவ்வருளையும் னீ தன்துவிது கஉ0

அனுக்கிரகித்திதுவாஇ ஆதிகுருனாதா

கேள்
ஸ்கன்தகுரு னாதா ஸ்கன்தகுரு னாதா
தத்துவம் மறன்து தன்னையும் னான் மறன்து
னல்லதும் கெத்ததும் னான் என்பதும் மறன்து
பாவ புண்ணியத்தோது பரலோகம் மறன்திதச்செய் கஉ௫

அருள் வெளிவித்து இவனை அகலாது இருத்திதுவாஇ
அதிமையைக் காத்திதுவாஇ ஆறுமுகக் கன்தகுரோ
ஸித்தியிலே பெரிய க்னானஸித்தி னீ அருள
ஸீக்கிரமே வருவாஇ ஸிவானன்தம் தருவாஇ
ஸிவானன்தம் தன்தருளி ஸிவஸித்தர் ஆக்கிதுவாஇ க௩0

ஸிவனைப் போல் என்னைச் ஸெய்திதுவது உன் கதனே
ஸிவஸத் குருனாதா ஸிவஸத் குருனாதா

ஸ்கந்த குருநாதா கதறுகிறேன்
கேத்திதுவாஇ
தாளினைப் பிதித்தேன் தன்திது வரம்
எனக்கு
திருவருத் ஸக்தியைத் தன்தாத்
கொண்திதுவாஇ ...... கஙடு

ஸத்ருப் பகைவர்களை ஸண்முகா
ஒழித்தித்து
கிழக்குத் திஸையிலிருந்து க்ருபாகரா
காப்பாத்ரும்
தென்கிழக்குத் திஸையிலிருந்து
தீனபன்தோ காப்பாத்ரும்
தென்திஸையிலும் என்னைத்
திருவருளால் காப்பாத்ரும்
தென்மேற்கிலும் என்னைத்
திறன்வேலால் காப்பாத்ரும் கச0

மேற்குத் திக்கில் என்னை மால்மருகா
ரக்ஸிப்பாஇ
வதமேற்கிலும் என்னை மயிலோனே
ரக்ஸிப்பாஇ
வதக்கில் என்னைக் காப்பாத்ர வன்திதுவீர்

ஸத்குருவாஇ
வதகிழக்கில் எனக்காக மயில்மீது
வருவீரே
பத்துத் திக்குத் தோறும் எனை
பறன்துவன்து ரக்ஶிப்பாஇ ...... கசடு

என் ஶிகையையும் ஶிரஸினையும்
ஶிவகுரோ ரக்ஶிப்பாஇ
னெத்ரியும் புருவமும் னிநதருள்
காக்கத்தும்
புருவன்களுக்கிதையே புருஶோத்தமன்
காக்கத்தும்
கண்கள் இரண்தையும் கன்தவேல்
காக்கத்தும்
னாஸிகள் இரண்தையும் னல்லவேல்
காக்கத்தும் ...... கரு0

ஸெவிகள் இரண்தையும் ஸேவற்கொதி
காக்கத்தும்
கன்னன்கள் இரண்தையும் கான்கேயன்
காக்கத்தும்
உதத்தினையும் தான் உமாஸுதன்
காக்கத்தும்

னாக்கை னன் முருகன் னயமுதன்
காக்கத்தும்
பற்களைக் கன்தன் பலம்கொண்து
காக்கத்தும் ...... கடுடு

கழுத்தைக் கன்தன் கைகளால்
காக்கத்தும்
தோள்கள் இரண்தையும் தூய வேல்
காக்கத்தும்
கைகள் விரல்களைக் கார்த்திகேயன்
காக்கத்தும்
மார்பையும் வயித்ரையும் வள்ளிமணாளன்
காக்கத்தும்
மனத்தை முருகன்கை மாத்ததிதான்
காக்கத்தும் ...... ககூ0

ஹ்ருதயத்தில் கன்தன் இனிது
னிலைத்திருக்கத்தும்
உதரத்தை யெல்லாம் உமைமைன்தன்
காக்கத்தும்
னாபிகுஹ்யம் லின்கம் னவயுதைக்
குதத்தோது
இதுப்பை முழன்காலை இணையான

கால்களையும்
புறன்கால் விரல்களையும் பொருன்தும்
உகிர் அனைத்தையுமே ...... ககூரு

உரோமத் துவாரம் எல்லாம் உமைபாலா
ரக்ஶிப்பாஇ
தோல் ரத்தம் மஜ்ஜையையும்
மாம்ஸமென்பு மேதஸையும்
அறுமுகவா காத்திதுவீர் அமரர் தலைவா
காத்திதுவீர்
என் அகன்காரமும் அகத்ரி
அறிவொளியாஇ இருன்தும்
முருகா எனைக் காக்க வேல் கொண்து
வன்திதுவீர் கஎ0

பாபத்தைப் பொஸுக்கிப் பாரெல்லாம்
ஸிறப்புறவே
ஓம் ஶொவ்ம் ஶரவணபவ ஶ்ரீம் ஃரீம்
க்லீம் என்த்ரும்
க்லொவ்ம் ஶொவ்ம் ணமஹ என்த்ரு
ஸேர்த்திததா னாள்தோறும்
ஒமிருன்து னமஹவரை ஒன்த்ராகச்
சேர்த்திததா

ஒன்த்ராகக் கூத்தியுமே உள்ளத்திலே
இருத்தி ...... கஎரு

ஒருமனத் தோது னீ உருவையும்
ஏத்திதா
முருகனின் மூலமிது முழுமனத்தோது
ஏத்தித்தால்
மும்மலம் அகன்த்ருவிதும் முக்தியுன்தன்
கையிலுண்தாம்
முக்தியை வேண்தியுமே எத்திக்கும்
ஸெல்ல வேண்தாம்
முருகன் இருப்பிதமே முக்தித் தலம்
ஆகுமப்பா கஅ0

ஹ்ருதயத்தில் முருகனை இருத்திவிது
இக்கணமே
இக்கணமே மூலமன்த்ரம் ஏத்திவிது
ஏத்திவிது
முலமதை ஏத்துவோர்க்கு காலபயம்
இல்லையதா
காலனை னீ ஜயிக்க கன்தனைப் பத்ரிததா
ஸொன்னபதிச் செய்தால் ஸுப்ரமண்ய
குருனாதன் ...... கஅரு

தண்ணொளிப் பெருஞ்ஜுதராஇ
உன்னுள்ளே தானிருப்பான்
ஜகமாயை ஜயித்திதவே ஸெப்பினேன்
மூலமுமே
மூலத்தை னீ ஜபித்தே முக்தனுமாகிததா
அக்ஶர லக்ஶமிதை அன்புதன்
ஜபித்துவிதில்
எண்ணிய தெலாம்கித்தும் எமபய
மகன்த்ரோதும் ...... ககூ0

மூவுலகும் பூஜிக்கும் முருகனருள்
முன்னிற்கும்
பூவுலகில் இணையத்ர பூஜ்யனுமாவாஇ னீ
கோதித்தரம் ஜபித்துக் கோதிகாண
வேண்துமப்பா
கோதிகாணச் சொன்னதை னீ
னாதிதுவாஇ மனமே
ஜன்மம் கதைத்தேற ஜபித்திதுவாஇ
கோதியுமே ...... ககூரு

வேதாந்த ரஹஸியமும் வெளியாகும்
உன்னுள்ளே

வேத ஸூத்சுமத்தை விரைவாகப்
பத்ரிதலாம்
ஸுப்ரமண்யகுரு ஜோதியாயுள்
தோன்த்ரிதுவான்
அருத் பெரும் ஜோதியான ஆறுமுக
ஸ்வாமியுமே
அன்தர் முகமிருன்து ஆத்கொள்வான்
ஸத்தியமாஇ உ00

ஸித்தியையும் முக்தியையும் ஸ்கன்தகுரு
தன்திதுவான்
னின்னையே னான் வேண்தி னித்தமும்
ஏத்துகிறேன்
மெய்யறிவாகக் கன்தா வன்திதுவாஇ
இவனுளே னீ
வன்திதுவாஇ மருவிதுவாஇ
பகுத்தறிவாகவே னீ
பகுத்தறி வோதிவனைப் பார்த்திதச்
செய்திதப்பா ...... உ0ரு

பகுத்தறிவான கன்தன் பரன்குன்த்ரில்
இருக்கின்த்ரான்
பழனியில் னீயும் பழம்ஜோதி ஆனாஇ னீ

பிரம்மனுக்கு அருளியவா ப்ரணவப் பொருளோனே
பிறவா வரமருளி ப்ரம்ம மயமாக்கிதுவாஇ
திருச்சென்தூரில் னீ ஸக்திவேல் தான்கி வித்தாஇ உக0

பழமுதிர் ஸோலையில் னீ பரன்ஜோதி மயமானாஇ
ஶ்வாமி மலையிலே ஸிவஶ்வாமிக் கருளிய னீ
குன்த்ருகள் தோறும் குருவாஇ அமர்ன்தித்தோஇ
கன்தகிரியை னீ ஸொன்தமாக்கிக் கொண்தனையே
ஶ்கன்த குருனாதா ஶ்கன்தாஶ்ரம ஜோதியே ...... உகரு

பிறப்பையும் இறப்பையும் பெயர்த்துக் காத்திதுவாஇ
பிறவாமை என்கின்த்ர பெருவரம் னீ தன்திதுவாஇ
தத்துவக் குப்பையை மறன்திதச் செய்திதுவாஇ

என்த னினைப்பையும் எரித்து னீ
காத்திதுவாஇ
பஂகன்தா ஸரணம் பஂகன்தா ஸரணம் ......
௨௨0

ஸரணம் அதைன்தித்தேன் ஸதுதியில்
வாருமே
ஸரவண பவனே ஸரவண பவனே
உன்னருளாலே னான்
உயிரோதிருக்கின்த்ரேன்
உயிருக்குயிரான கன்தா
உன்னிலென்னைக் கரைத்திதப்பா
என்னில் உன்னைக் காண எனக்கு
வரமருள்வாஇ ௨௫

ஸீக்கிரம் வன்து ஸிவஸக்தியும்
தன்தருள்வாஇ
இதகலை பின்கலை ஏதும் அறின்திலேன்
னான்
இன்திரியம் அதக்கி இருன்தும்
அறிகிலேன் னான்
மனதை அதக்க வழி ஒன்த்றும்
அறின்திலேன் னான்

ஸ்கந்தா உன் திருவடியைப் பற்றினேன்
ஸிக்கெனவே உ௩0

ஸிக்கெனப் பற்றினேன் ஸெப்பிடுவீர்
உபதேஸம்
காமக் கஸடுகள் யாவையும்
களைந்திடுவாஇ
ஸித்த ஸுத்தியும் ஜபமும் தந்திடுவாஇ
நினைப்பு எல்லாம் நின்னையே
நினைந்திடச் செய்திடுவாஇ
திருமுருகா உன்னைத் திடமுற
நினைத்திடவே ...... உ௩டு

திருவருள் தந்திடுவாஇ திருவருள்தான்
பொங்கிடவே
திருவருள் ஒன்றிலே நிலைபெறச்
செய்திடுவாஇ
நிலைபெறச் செய்திடுவாஇ
நித்யானந்தமதில்
நித்யானந்தமே நின்னுரு வாகையினால்
அத்வைத ஆனந்தத்தில் இமைப்பொழுது
ஆழ்த்திடுவாஇ உச0

க்னான பண்திதா னான்மறை வித்தகா
கேள்
ஶ்கன்த குருனாதா ஶ்கன்த குருனாதா
கேள்
மெய்ப்பொருளைக் காத்தி மேன்மை
அதைன்திதச்செய்
வினைகள் யாவையுமே வேல்கொண்து
விரத்திதுவாஇ
தாரித்திரியன்களை உன் ததி கொண்து
விரத்திதுவாஇ ...... உசரு

துக்கன்கள் அனைத்தையும்
தொலைதூரம் போக்கிதுவாஇ
பாப உதலைப் பரிஶுத்த மாக்கிதுவாஇ
இன்ப துன்பத்தை இருவிழியால்
விரத்திதுவாஇ
ஆஸைப் பேய்களை அறவே
னஶுக்கிதுவாஇ
அகன்தைப் பிஸாஸை அழித்து
ஒழித்திததா ...... உரு0

மெய்யருளாம் உன்னருளில் முருகா
இருத்திதுவாஇ

கண்கண்த தெய்வமே கலியுக வரதனே
ஆறுமுகமான குரோ அறின்தித்தேன்
உன் மகிமை
இக்கணமே வருவாஇ என் ஸ்கன்த
குருவே னீ
என்னைக் காத்திதவே எனக்கு னீ
அருளிதவே ...... உரு

அரைக் கணத்தில் னீயும் ஆதி
வருவாயப்பா
வன்தெனைத் ததுத்து வலிய ஆத்கொள்
வரதகுரோ
அன்புத் தெய்வமே ஆறுமுக மானவனே
ஸுப்ரமண்யனே ஸோகம் அகத்ரிதுவாஇ
க்னான ஸ்கன்தரே க்னானம் அருள்வாஇ
னீ ...... உகூ0

க்னான தண்த பாணியே என்னை க்னான
பண்திதனக்கிதுவாஇ
அகன்தையெல்லாம் அழித்து அன்பினை
ஊத்திதுவாஇ
அன்பு மயமாகி ஆத்கொள்ளு வையப்பா
அன்பை என் உள்ளத்தில் அஸைவின்த்ரி

னிறுத்திவிது
அன்பையே கண்ணாக ஆக்கிக்
காத்திதுவாஇ ...... உகூரு

உள்ளும் புறமும் உன்னருளாம்
அன்பையே
உறுதியாக னானும் பத்ரித
உவந்திதுவாஇ
எல்லை இல்லாத அன்பே இறைவெளி
என்த்ராஇ னீ
அன்கின்கெனாதபதி என்கும்
அன்பென்த்ராஇ
அன்பே ஸிவமும் அன்பே ஸக்தியும் ......
உ௭0

அன்பே ஹரியும் அன்பே ப்ரமனும்
அன்பே தேவரும் அன்பே மனிதரும்
அன்பே னீயும் அன்பே னானும்
அன்பே ஸத்தியம் அன்பே னித்தியம்
அன்பே ஸான்தம் அன்பே ஆனன்தம் ......
உ௭ரு

அன்பே மொவ்னம் அன்பே மோக்ஶம்

அன்பே ப்ரம்மமும் அன்பே அனைத்தும்
என்த்ராஇ
அன்பிலாத இதம் அன்குமின்கு மில்லை
என்த்ராஇ
என்கும் னிறைன்த அன்பே என்
குருனாதனப்பா
அன்பில் உறையும் அருத்குரு னாதரே
தான் உஅ0

ஸ்கன்தாஸ்ரமத்தில் ஸ்கன்தகுரு
வானான்காண்
மூவரும் தேவரும் முனிவரும்
போத்ரிதவே
ஸ்கன்தாஸ்ரமம் தன்னில் ஸ்கன்த
ஜோதியுமாஇ
ஆத்ம ஜோதியுமாஇ அமர்ன்தித்த
ஸ்கன்தகுரு
இருளை அகத்ரவே எழுன்தித்த என்கள்
குரு ...... உஅரு

எல்லை இல்லாத உன் இறைவெளியைக்
காத்திதுவாஇ
முக்தியைத் தன்திதுவாஇ மூவரும்

போத்ரிதவே
னம்பினேன் உன்னையே னம்பினேன்
ஸ்கன்தகுரோ
உன்னையன்த்ரி இவ்வுலகில்
ஒன்த்ருமில்லை என்த்ருணர்ன்தேன்
னன்கறின்து கொண்தேன் னானும்
உனதருளால் ...... உகூ0

வித்தித மாத்தேன் கன்தா வீத தருள்வீரே
னதுனெத்ரித் தானத்து னானுனைத்
தியானிப்பேன்
ப்ரம்மமன்திரத்தைப் போதித்து
வன்திதுவாஇ
ஸுழுமுனை மார்க்கமாஇ ஜோதியை
காத்திதுவாஇ
ஸிவயோகியாக எனைச் செய்திதும்
குருனாதா ...... உகூரு

ஆசை அறுத்து அரனதியைக்
காத்திவிதும்
மெய்யதி யராகி மெய் வீத்தில்
இருத்திவிதும்
கொன்கு னாத்திலே கோயில் கொண்த

ஶ்கன்தகுரோ
கொல்லிமலை மேலே குமரகுரு
வானவனே
கன்ஜமலை ஸித்தர் போத்ரும்
ஶ்கன்தகிரி குருனாதா ௱00

கருவூரார் போத்ரும் கான்கேயா
கன்தகுரோ
மருதமலைச் சித்தன் மகிழ்ன்துபணி
பரமகுரோ
ஸென்னிமலைக் குமரா ஸித்தர்க்கு
அருள்வோனே
ஸிவவாக்கியர் ஸித்தர் உனைச் ஸிவன்
மலையில் போத்ருவரே
பழனியில் போகருமே பாரோர் வாழப்
ப்ரதிஸ்தித்தான் ...... ௱0ரு

புலிப்பாணி ஸித்தர்களால் புதை
ஸூழ்ன்த குமரகுரோ
கொன்கில் மலின்தித்த ஶ்கன்த
குருனாதா
கள்ளம் கபதமத்ர வெள்ளை உள்ளம்
அருள்வீரே

கத்ரவர்களோது என்னைக் களிப்புறச்
செய்திதுமே
உலகென்கும் னிறைன்திருன்தும்
கன்தகுரு உள்ளைதம் ௩௧௦

ஸ்கன்தகிரி என்பதை தான்
கண்துகொண்தேன் கண்துகொண்தேன்
னால்வர் அருணகிரி னவமிரண்து
ஸித்தர்களும்
பக்தர்களும் போத்ரும் பழனிமலை
முருகா கேள்
கொன்குதேஸத்தில் குன்த்ருதோறும்
குதிகொண்தோஇ
ஸீலம் னிறைன்த ஸேலம்மா னகரத்தில்
...... ௩௧௫

கன்னிமார் ஓதையின்மேல் ஸ்கன்தகிரி
அதனில்
ஸ்கன்தாஸ் ரமத்தினிலே க்னானஸ்கன்த
ஸத்குருவாஇ
அமர்ன்திருக்கும் ஜோதியே ஆதிமூல
மானகுரோ
அயர்ச்சியை னீக்கிதுவாஇ என்

தளர்ச்சியை அகத்ரிதுவாஇ
ஸுகவனேஸன் மகனே ஸுப்ரமண்ய
ஜோதியே ௩௨0

பேரின்ப மகிழ்ச்சியையும் பெருகிதச்
செய்திதப்பா
பரமானன்தமதில் எனை மறக்க
பாலிப்பாஇ
மால் மருகா வள்ளி மணவாளா
ஶ்கன்தகுரோ
ஸிவகுமரா உன்கோயில் ஶ்கன்தகிரி
என்த்ருணர்ன்தேன்
ஜோதிப்பிழம்பான ஸுன்தரனே
பழனியப்பா ௩௨௫

ஸிவக்னானப் பழமான ஶ்கன்தகுருனாதா
பழம் னீ என்த்ரதினால் பழனிமலை
யிருன்தாயோ
திருவாவினன் குதியில் திருமுருகன்
ஆனாயோ
குமரா முருகா குருகுகா வேலவனே
அகத்தியர்க்குத் தன்து ஆத்த்கொண்தாஇ
தமிழகத்தை ௩௩0

கலியுக வரதனென்த்ரு கலஸமுனி
உனைப்புகழ்ன்தான்
ஒவ்வைக்கு அருள் ஸெய்த அறுமுகவா
பஂகன்தகுரோ
ஒழுக்கமொது கருணையையும்
தவத்தையும் தன்தருள்வாஇ
போகருக்கருள் ஸெய்த புவன
ஸுன்தரனே
தண்தபாணித் தெய்வமே ததுத்தாத்
கொண்திதப்பா ௫௫

ஆண்திக் கோலத்தில் அணைத்திதுவாஇ
தண்துதனே
தெய்வன்கள் போத்ரிதும் தண்தாயுத
ஜோதியே
பஂகன்தகிரி மேலே பஂகன்தகிரி ஜோதி
யானவனே
கதைக்கண்ணால் பார்த்திதப்பா
கருணையுள்ள பஂகன்தகுரோ
ஏழையைக் காத்திதப்பா ஏத்துகிறேன்
உன்னாமம் ௫௪0

உன்னை அன்த்ரி வேறொன்த்ரை
ஒருபோதும் னம்புகிலேன்
கண்கண்த தெய்வமே கலியுக வரதனே
கன்தன் என்த்ர பேர்ஸொன்னால் கதிதாக
னோஇதீரும்
புவனேஶ்வரி மைன்தா போத்ரினேன்
திருவதியை
திருவதியை னம்பினேன் திருவதி
ஸாத்சியாக ...... ௲சரு

புவனமாதா மைன்தனே புண்ணிய
மூர்த்தியே கேள்
னின் னாமம் ஏத்துவதே னான் ஸெய்யும்
தவமாகும்
னாத்தழும் பேறவே ஏத்திதுவேன்
னின்னாமம்
முருகா முருகாவென்த்ரே மூச்செல்லாம்
வித்திதுவேன்
உள்ளும் புறமும் ஒருமுருகனையே
காண்பேன் ...... ௲ரு0

அன்கின்கு எனாதபதி என்குமே
முருகனப்பா

முருகன் இலாவித்தால் மூவுலக மேதப்பா
அப்பப்பா முருகானின் அருளே
உலகமப்பா
அருளெல்லாம் முருகன் அன்பெல்லாம்
முருகன்
ஸ்தாவர ஜன்கமாஇ ஸ்கன்தனாஇ
அருவுருவாஇ ௩௫௫

முருகனாஇ முதல்வனாஇ ஆனவன்
ஸ்கன்தகுரு
ஸ்கன்தாஸ்ரமம் இருக்கும் ஸ்கன்தகுரு
அதிபத்ரிச்
ஸரணம் அதைன்தவர்கள் ஸாயுஜ்யம்
பெத்ரிதுவர்
ஸத்தியம் ஸொல்கின்த்ரேன் ஸன்தேக
மில்லையப்பா
வேதன்கள் போத்ரிதும் வதிவேலன்
முருகனை னீ ௩௯0

ஸன்தேகம் இல்லாமல் ஸத்தியமாஇ
னம்பிதுவாஇ
ஸத்திய மானதெய்வம் ஸ்கன்த
குருனாதன்

ஸத்தியம் காணவே னீ ஸத்தியமாஇ
னம்பிதப்பா
ஸத்தியம் வேறல்ல ஸ்கன்தகுரு வேறல்ல
ஸ்கன்தகுருவே ஸத்தியம் ஸத்தியமே
ஸ்கன்தகுரு ௯௬

ஸத்தியமாஇச் சொன்னதை ஸத்தியமாஇ
னம்பியே னீ
ஸத்தியமாஇ க்னானமாஇ ஸதானன்த
மாகிவிது
அழிவத்ர ப்ரம்மமாஇ ஆக்கி விதுவான்
முருகன்
திருமறைகள் திருமுறைகள் ஸெப்புவதும்
இதுவேதான்
ஸ்கன்தகுரு கவஸமதை ஸொன்தமாக்கிக்
கொண்து னீ ௯௭0

பொருளுணர்ன்து ஏத்திதப்பா பொல்லாப்பு
வினையகலும்
பிறவிப் பிணி அகலும் ப்ரம்மானன்த
முண்து
இம்மையிலும் மறுமையிலும்
இமையோருன்னைப் போத்ரிதுவர்

மூவருமே முன்னிற்பர் யாவருமே பூஜிப்பர்
அனுதினமும் கவஸத்தை அன்புதன்
ஏத்திதப்பா ...... ௱எரு

ஸிரத்தா பக்தியுதன் ஸின்தையொன்த்ரிச்
செப்பிதப்பா
கவலைய கன்த்ரிதுமே கன்தனருள்
பொன்கிதுமே
பிறப்பும் இறப்பும் பிணிகளும்
தொலைன்திதுமே
கன்தன் கவஸமே கவஸமென்த்ரு
உணர்ன்திதுவாஇ
கவஸம் ஏத்துவீரேல் கலியை
ஜெயித்திதலாம் ௱அ0

கலி என்த்ர அரக்கனைக் கவஸம்
விரத்திதுமே
ஸொன்னபதிச் செய்து ஸுகமதைவாஇ
மனமே னீ
ஸ்கன்தகுரு கவஸத்தைக் கருத்தூன்த்ரி
ஏத்துவோர்க்கு
அஷ்த ஐஷ்வர்யம் தரும் அன்தமில்லா
இன்பம் தரும்

ஆல்போல் தழைத்திதுவன் அறுகுபோல்
வேரோதிதுவன் ௱௮௫

வாழையதி வாழையைப்போல்
வம்ஸமதைப் பெத்ரிதுவன்
பதினாறும் பெத்ருப் பல்லாண்து
வாழ்ன்திதுவன்
ஸான்தியும் ஸொவ்க்யமும்
ஸர்வமன்களமும் பெருகிதுமே
ஶ்கன்தகுரு கவஸமிதை கருத்திறுத்தி
ஏத்ருவீரேல்
கர்வம் காமக்குரோதம் கலிதோஶம்
அகத்ருவிக்கும் ௱௯0

முன்ஸெய்த வினையகன்த்ரு முருகனருள்
கித்திவிதும்
அறம் பொருள் இன்பம் வீது
அதிஸுலபமாஇக் கித்தும்
ஆஸாரம் ஸீலமுதன் ஆதினேம
னிஶ்தையுதன்
கள்ளமிலா உள்ளத்தோது கன்தகுரு
கவஸம் தன்னை
ஸிரத்தா பக்தியுதன் ஸிவகுமரனை

னினைத்துப் ...... ௩கூ௫

பாராயணம் ஸெய்வீரேல் பார்க்கலாம் கன்தனையும்
கன்தகுரு கவஸமிதை மண்தலம் னிப்ஃதையுதன்
பகலிரவு பாராமல் ஒருமனதாஇ பகருவீரேல்
திருமுருகன் வேல்கொண்து திக்குகள் தோறும் னின்த்ரு
காத்திதுவான் கன்தகுரு கவலை இல்லை னிச்சயமாஇ ௪00

க்னான ஃப்கன்தனின் திருவதியை னம்பியே னீ
கன்தகுரு கவஸம் தன்னை ஓதுவதே தவம் எனவே
உணர்ன்துகொண்து ஓதுவையேல் உனக்குப் பெரிதான
இகபரஸுகம் உண்தாம் என்னாளும் துன்பம் இல்லை
துன்பம் அகன்த்ரு விதும் தொன்தரவுகள் னீன்கிவிதும் ௪0௫

இன்பம் பெருகிவிதும் இஶ்தஸித்தி கூதிவிதும்
பிறவிப்பிணி அகத்ரி ப்ரம்ம னிஶ்தையும் தன்து
காத்து ரக்ஶிக்கும் கன்தகுரு கவஸமுமே
கவலையை வித்துனீ கன்தகுரு கவஸமிதை
இருன்த பதியிருன்து ஏத்ரிவிது ஏத்ரினால் சக0

தெய்வன்கள் தேவர்கள் ஸித்தர்கள் பக்தர்கள்
போத்ரிதுவர் ஏவலுமே புரின்திதுவர் னிச்சயமாஇ
ஶ்கன்தகுரு கவஸம் ஸம்ஸயப் பேயோத்தும்
அக்ன்க்னானமும் அகத்ரி அருள் ஒளியும் காத்தும்
க்னான ஶ்கன்தகுரு னானென்த்ரும் முன்னிற்பன் ...... சகரு

உள்ளொளியாஇ இருன்து உன்னில்

அவனாக்கிதுவன்
தன்னில் உனைக்காத்தி உன்னில் தனைக்காத்தி
என்கும் தனைக்காத்தி என்குமுனைக் காத்திதுவான்
ஃஸ்கன்தஜோதி யானகன்தன் கன்தகிரி இருன்து
தண்தாயுதம் தான்கித் தருகின்த்ரான் காத்சியுமே ௪௨0

கன்தன் புகழ் பாதக் கன்தகிரி வாருமினே
கன்தகிரி வன்து னிதம் கண்துய்ம்மின் ஜகத்தீரே
கலிதோஃஷம் அகத்ருவிக்கும் கன்தகுரு கவஸமிதை
பாராயணம் ஸெய்து பாரில் புகழ் பெறுமின்
ஃஸ்கன்தகுரு கவஸ பலன் பத்ரறுத்துப் பரம்கொதுக்கும் ௪௨௫

ஒருதரம் கவஸம் ஓதின் உள்ளழுக்குப் போகும்
இருதரம் ஏத்ருவீரேல் எண்ணியதெல்லாம்

கித்தும்
முன்த்ருதரம் ஓதின் முன்னிற்பன்
ஸ்கன்தகுரு
னான்குமுறை ஓதி தினம் னல்லவரம்
பெறுவீர்
ஐன்துமுறை தினம் ஓதி பன்ஜாத்சரம்
பெத்ரு ...... சூ௦

ஆறுமுறை யோதி ஆறுதலைப்
பெத்ரிதுவீர்
ஏழு முறை தினம் ஓதின் எல்லாம்
வஸமாகும்
எத்துமுறை ஏத்தில் அத்தமா
ஸித்திகித்தும்
ஒன்பதுதரம் ஓதின் மரணபயம் ஒழியும்
பத்துதரம் ஓதி னித்தம் பத்ரறுத்து
வாழ்வீரே ...... சூரு

கன்னிமார் ஓதையிலே னீராதி னீறுபூஸிக்
கன்தகுரு கவஸம் ஓதி கன்தகிரி
ஏறிவித்தால்
முன்தை வினை எல்லாம் கன்தன்
அகத்ரிதுவான்

னின்தைகள் னீன்கிவிதும் னிப்ஃதையுமே கைகூதும்
கன்னிமார் ஓதை னீரை கைகளில் னீ எதுத்துக் சச0

கன்தன் என்த்ர மன்திரத்தைக் கண்மூதி உருவேத்ரி
உச்சியிலும் தெளித்து உத்கொண்து வித்தித்தால் உன்
ஸித்த மலம் அகன்த்ரு ஸித்த ஸுத்தியும் கொதுக்கும்
கன்னிமார் தேவிகளைக் கன்னிமார் ஓதையிலே
கண்து வழிபத்து கன்தகிரி ஏறிதுவீர் ...... சசரு

கன்தகிரி ஏறி க்னான ஃகன்தகுரு கவஸமிதைப்
பாராயணம் ஸெய்துலகில்
பாக்கியமெல்லாம் பெத்ருதுவீர். ...... சசஎ